

VINERI • 25 Iunie 2010 • ANUL LX NR. 26

FOAIA
FONDAT ÎN 1961 30 Iunie

românească

SĂPTĂMÂNAL AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA

„Există și o Budapestă românească!”

„Ne pare scurtă calea ce-n urmă am lăsat...”

Acum 40 de ani - Evacuarea micherechenilor la Chitighaz

CALENDAR ORTODOX

28 iunie, luni – Aflarea moaștelor Sf. Mc., doctori fără de arginți, Chir și Ioan; Sf. Mc. Papiu.
 29 iunie, marți – (†) Sfinții Apostoli Petru și Pavel.
 30 iunie, miercuri – † Soborul celor 12 Sf. Ap.; † Sf. Ier. Ghelesie de la Râmneț.
 1 iulie, joi – † Sf. Ier. Leontie de la Rădăuți; Sf. Mc., doctori fără de arginți, Cosma și Damian.
 2 iulie, vineri – † Aducerea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; † Sf. Voievod Ștefan cel Mare.
 3 iulie, sâmbătă – Sf. Mc. Iachint; Sf. Anatolie, Patr. Constantinopolului.
 4 iulie, duminică – Sf. Andrei, Arhiep. Cretei; Cuv. Marta. Duminica a VI-a după Rusalii (Vindecarea Slăbănogului din Capernaum).

FOAIA A SCRIS...

Acum 50 de ani

„Am subliniat și am accentuat și până acum în numărare rânduri, fie prin coloanele gazetei, fie la întruniri sau adunări festive, că Foia Noastră fiind un organ al naționalității române din țară, este de datoria noastră s-o sprijinim, s-o răspândim și s-o citim mai mulți. Aceasta trebuie s-o facem și pentru faptul că Foia Noastră este un factor important în răspândirea culturii și a cunoștințelor generale. Ea ne informează – în limba noastră maternă – despre viața schimbată a comunelor populate și de locuitori români ne face cunoscute rezultatele obținute pe calea construirii societății noastre socialiste, ne învață și ne produce multe clipe plăcute”. (De la Uniune: „Foia noastră” în slujba culturalizării maselor, autor: P.S., Foia Noastră, nr. 13, 1 iulie 1960, pag. 1)

Acum 30 de ani

„Bagău și Tecfalău – așa-i zice pe acele locuri celor două așezări separate ale comunei Otlaca Pustă. Distanța dintre ele este de vreo 2 km. În prima locuiesc mai ales slovaci, în a doua români. Oficiul poștal din Bagău satisface necesitățile de acest gen al celor două așezări, care numără cca. 900 de locuitori. Aici lucrează trei angajați: Ileana Truț, diriginta poștei, iar Livia Vorindar și Elisabeta Szabó, sunt poștărițe. Pe vremuri, serviciul poștei a fost îndeplinit de către doi poștași, dar ei au fost schimbați, ca de altfel de mai multe ori și dirigintele oficiului. Soția lui Gheorghe Truț este pe acest post din octombrie 1979. De când lucrează aici trei femei, totul merge în ordine”. (Trei femei de la poștă, autor: Béla Pásztor, Foia Noastră, nr. 26, 29 iunie 1980, pag. 3)

Acum 10 ani

„De când există inițiative civile, este valabil și un adevăr: cele mai reușite activități sunt acelea care se desfășoară din voința proprie a oamenilor. Aceste activități pot fi de orice natură. Pescuitul, șahul, dansatul, cercul literar sau chiar sportul poate deveni o posibilitate care unește oamenii, până ce ei se simt bine împreună și recunosc care este acel pretext care i-a adus laolaltă. Cupa de fotbal a localităților românești din Ungaria și-a propus ca pe lângă fotbal și apartenența la aceeași comunitate să fie pretextul care aduce la același loc peste 40 de români din Ungaria. Cam aceasta a fost ideea călăuzitoare în 1995, când s-a organizat pentru prima dată mitingul fotbalistic. Manifestarea sportivă a primit și nume: Cupa Picior de Aur”. (O cupă pentru a fi împreună, autor: Tiberiu Boca, Foia românească, nr. 26, 30 iunie 2000, pag. 16)

ALEGERI MINORITARE 2010

Mai puțini deputați în autoguvernări

Parlamentul a votat luni, 21 iunie, modificarea legilor necesare pentru reducerea numărului deputaților în autoguvernările minoritare. Cu 300 de voturi „pentru” și 55 „contra”, fără nicio abținere, s-a votat ca la alegerile din toamna anului 2010, în autoguvernările minoritare locale în loc de 5 se vor alege doar 4 membri, în cele teritoriale (județene și pe capitală) vor fi 7 deputați. Se va reduce și numărul membrilor în Adunarea Generală a Autoguvernării pe Țară. Dacă numărul autoguvernărilor locale românești va rămâne sub 50 (acum sunt 46), viitoarea Adunare Generală va avea doar 21 de membri, față de 25 câți sunt acum. Reamintim că la alegerile de până acum,

numărul autoguvernărilor românești a tot crescut: în 1994 am avut doar 10 autoguvernări locale, în 1998 numărul acestora s-a triplat, crescând la 34, în 2002 s-au înființat 44, iar din 2006 avem 46 de autoguvernări locale românești.

*

Comisia Electorală Națională a anunțat recent că formularele de înregistrare la alegerile minoritare din 2010 pot fi descărcate de pe internet și multiplicare. Comisia Electorală a mai stabilit că autoguvernările sau organizațiile minorităților nu au dreptul de a aduna și înregistra aceste date, deoarece acestea sunt date personale și trebuie tratate ca atare.

R.P.

Ședință despre viitoarele manuale

Vineri, 25 iunie, la Liceul „N. Bălcescu” din Iula se va desfășura o întâlnire a profesorilor de română din școlile din Ungaria. În cadrul întrunirii se deschide proiectul european TĂMOP-3.4.1.-A-08/2 legat de în-

tocmirea unui set de manuale de limba și literatura română pentru elevii de 10-14 ani. La ședință, se va prezenta proiectul, lecții model și se vor dezbate probleme legate de învățământul românesc.

R.P.

Budapesta

Legea Minorităților va fi din nou schimbată

Noul secretar de stat pentru naționalități Szászfalvi László s-a întâlnit săptămâna trecută cu ombudsmanul pentru minorități Kállai Ernő, în cadrul întâlnirii anunțându-se planul de a analiza împreună Legea pentru Minorități. „Verificarea și regândirea legii pentru cele 13 minorități naționale și etnice va fi una dintre cele mai importante sarcini ale Parlamentului și ale Guvernului în următorii ani”, a declarat Szászfalvi.

Conform declarației lui Szászfalvi, din anul 2014, prin modificarea Constituției, cu limitarea efectivului Parlamentului, se va asigura reprezentanța minorităților în Parlament. La ședința inițiată de ombudsmanul pentru minorități au mai fost înșirate printre cele mai arzătoare sarcini regândirea Legii pentru Minorități, dar și examinarea eficacității și viitorului organizațiilor și autoguvernărilor minoritare. R.P.

Poza săptămânii

Un viitor fotoreporter...

Părerile autorilor nu coincid întotdeauna cu opinia Redacției. Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor publicate în Foia românească aparține autorilor. Foia românească nu garantează publicarea textelor nesolicitate de redacție.

Pe copertă:

Serbare de rămas bun la școala din Chitighaz (foto: Maria Sarca Zombai)

Acum 40 de ani

Evacuarea micherechenilor la Chitighaz

Ploile au făcut anul acesta ravagii în toată țara, precipitațiile au provocat în unele zone inundații serioase, sate întregi au fost evacuate. Localitățile cu populație românească au fost acum mai puțin afectate (cu excepția bisericii și casei parohiale din Bătaonia), dar mulți români își aduc aminte și azi de evenimentele triste trăite exact cu 40 de ani în urmă. Ce simte un om când își vede munca de-o viață distrusă, sau când trebuie să-și părăsească locuința cu gândul că poate nu va mai găsi nimic la întoarcere. Este un lucru pe care doar cei care au trăit asemenea clipe pot să-l știe.

În urmă cu 40 de ani, pe 13 iunie 1970, era sâmbăta Rusaliilor, și locuitorii comunei Chitighaz au fost treziți noaptea de zgomolul camioanelor și autobuzelor care transportau locuitorii comunei Micherechi. Satul a fost evacuat temporar din cauza primejdiei care îl amenința cu inundații dinspre cele două Crișuri, Alb și Negru. Micherechenii care au avut rude pe la Jula sau împrejurimi s-au mutat la acestea, dar majoritatea populației din Micherechi a fost transportată la Chitighaz. Aici au fost primiți de către mulți chitighăzeni cu dragoste și omenie, dar

pentru că foarte multe autotocare au ajuns noaptea, la multe case au fost refuzați. Mai multe familii au fost cazate la școala profesională din localitate, iar restul au fost repartizați de către primărie pe la casele sătenilor.

Printre chitighăzeni s-au numărat și câteva familii de omenie, care au primit familii întregi de câte 12-14 persoane sau chiar mai mult, și i-au cazat pe unde au putut, și în cameră cu ei, pe când alții au încuiat ușile. Disperarea celor siliți să-și părăsească domiciliul a creat o încordare, nesiguranța unei zile următoare i-a făcut să fie im-

pacienți, nerăbdători de a afla vești. Câte unul care avea posibilitate mergea în fiecare zi să vadă ce e în sat și trimitea vești sătenilor. Însă, micherechenii de atunci într-un fel au fost norocoși, pentru că satul lor nu a fost afectat de inundații și la sfârșitul lunii iunie, în zorii zilei, tobele au sunat pe la colțurile străzilor Chitighazului semnalul plecării acasă a celor evacuate.

Cum își amintesc chitighăzenii...

Livia Luhas Nagy: „Eu așa îmi amintesc că ne-au trimis vecinii vorbă la sălaş, că avem locatari în casa din sat. Noaptea când au fost aduși micherechenii în sat la noi, am avut un vecin bun la care lăsam cheia de la casă în caz de ceva bai, așa că i-a lăsat în casă, că noi aveam la sălaş tare multe animale și stăteam acolo. Dimineața mi-au trimis vorbă vecinii să vin că am goști.

(Continuare
în pag. a 11-a)

„Foaia noastră” publica acum 40 de ani, în numărul din 1 august 1970, această fotografie despre micherechenii mutați la Chitighaz, în curtea Castelului Almásy. Originalul acestei fotografii ne-a parvenit de la doamna profesoară *Maria Sarca Zombai* din Chitighaz. Noi am încercat să aflăm de la micherechenii mai bătrâni, cine sunt în poză. Iată ce am aflat: (de la stânga la dreapta) 1. Gheorghe Rocsin, 2. Floarea Marc, 3. necunoscută, 4. Maria Buta, 5. Floarea Gurzău (Floarea Lupului), 6. Eva Ciotea, 7. Maria Ruja (fiica) (Maria Petri Mișchi), 8. Maria Ruja (mama), 9. Gheorghe Boroș, 10. Ioan Gurzău (Ioane Lupului), (în spate) 1. Rafila Netea (Fira Lupului) cu copiii, Ioan și Gheorghe Gurzău, 2. Mihai Ardelean (Mihai Ghințosului), 3. Floarea Ianc. Poate aveți și Dumneavoastră o poveste sau fotografie despre inundațiile din anul 1970. Trimiteți-le la redacția noastră!

EDITORIAL

Când toată lumea se pricepe la tradus...

„Vă bucur nu ati găsit pe internet numani din intimplare sav intentionat. Asezarea apartamentului... La circa 100 de metrude băi si de centrul orasului. Totodată într-o strândută linistită. Cetadea din Gyula, care este singura cetate din cărămidă din europa centrală se găseste de la 150 cu de la apartament... Baja: In băi sint aparate de vscat păr si călcător. Autoturizmelor fiind că pe perioda petrucută aici nu veti avea nevoie de autoturisme pentru că băile, catetea, centrul orasului, ABC-urile sint foarte aproape de apartament. Pe lingă acesta pentru adult este loc amenajat pentru foc liber, unde se poate prăji slănină grătare, gril si totodată aveti la dispozite instrumentele necesare... Veniti si dumneavoastra pe la noi ca să puteti spune că a meritat!” Ce a meritat? Unde să mergem? Ce să facem? Turistii mai degrabă o să se sperie, decât să fie atrași de o astfel de ofertă.

La Jula, ultimele două-trei sezoane de vară s-au bazat în primul rând pe numărul mare de turiști din România. Deci, în mod logic (și pentru că banul nu cunoaște naționalitate), au apărut la fiecare colț inscripții românești (sau oricum, într-o limbă asemănătoare). Dacă vreți să beți pe o terasă o bere rece de vișine, nu mai trebuie să cereți „meggysör”, ci puteți comanda direct în românește, pentru că majoritatea chelnerilor vă vor înțelege. Este uimitor să vezi, în unele restaurante din centru, chelneri puri unguri cât de repede își însușesc limba română. Nu doar înțeleg, ci chiar știu și să răspundă la întrebările turiștilor români. Felicitări lor! În același timp, însă, mulți semianalfabeți se apucă și de tradus, de exemplu meniurile restaurantelor (înveselind turiștii români înfometati cu niște traduceri alandala), ofertele pensiunilor (vezi mai sus) sau ghidurile turistice, din care nu prea înțelegi totuși ce ar merita văzut din curiozitățile orașului. Un turist român mai pretențios chiar s-ar gândi să mai revină la Jula sau să ne ocolească pe veci.

Traducerea dintr-o limbă în alta este o meserie, care cu siguranță se poate învăța, dar pentru asta trebuie cunoscute obligatoriu ambele limbi. Nu e suficient să știi să răsfoiești dicționarul și doar să ai ceva habar de limba cealaltă. Din astfel de încercări se nasc asemenea exemple înspăimântătoare, ca oferta unei pensiuni julane, citată mai sus. Din păcate, cazul nu este unic, ci tot mai des întâlnit.

Unii ar putea zice că intenția contează. Nu este chiar așa. La fel ca pentru unguri, și pentru alte neamuri limba lor proprie este un lucru sfânt. Și nimănui nu-i place să i se bată joc de nimic ce îi este sfânt: familie, credință, limbă, tradiție.

Mai nou, de când calculatoarele și internetul ne stăpânesc viața de zi cu zi, au apărut tot felul de programe de traducere. Astea funcționează foarte simplu. Doar introduci cuvintele sau frazele întregi care dorești să le traduci, și programul lucrează în locul tău. Însă rezultatul (în privința limbilor română și maghiară cu siguranță) este ceva cutremurător. Și este rușinos să prezinți așa ceva ca pe o traducere. Este o bătaie de joc la adresa acelei culturi, acelei limbi. La fel cum este o batjocură și la adresa specialiștilor, care se pricep la traducere, care au studiat acest domeniu.

Sfatul nostru este: numai pentru că, eventual, ați terminat vreo școală generală românească, vă rugăm să nu vă angajați la traduceri în limba română, pentru că s-ar putea să iasă mai mult rău decât bun. Lăsați acest lucru pe seama specialiștilor!

Eva Iova

Editorialul poate fi citit în limba maghiară
pe www.foaia.hu, în rubrica: MAGYARUL

Pe scurt...

CATASTROFĂ ÎN JUDEȚUL CIONGRAD

Zeci de case și instituții publice din județul Ciongrad au fost avariate, vineri, 18 iunie, în urma unei furtuni puternice cu aspect de tornadă. Ploaia, grindina și vântul puternic a smuls țiglele de pe case, grindina a distrus terase și roletele ferestrelor. În timpul furtunii au fost rupti copaci, iar sute de hectare au rămas fără un fir de plantă. Furtuna a distrus recolte în mai multe sate, au fost avariate localități de la Macău până la Mezöhegyes, Bătania și localități din județul Arad.

AEROPLANELE AU ZBURAT ÎN CINSTEALUI VLAICU

Săptămâna trecută, avioane și elicoptere ale Armatei Române au zburat în cinstea lui Aurel Vlaicu, la fix 100 de ani de la momentul din 17 iunie 1910, când Vlaicu zbură peste câmpul Cotrocenilor. După primul zbor, au urmat zboruri demonstrative la Blaj, Sibiu, Brașov, Iași, Ploiești, Arad, Lugoj, Orăștie, Alba Iulia, Târgu Mureș și concursul internațional de la Aspern-Viena. Aurel Vlaicu și-a găsit tragicul sfârșit în 13 septembrie 1913, la Bănești-Câmpina, în încercarea de a traversa Carpații spre Transilvania. Muzeul Aviației din București a deschis pe 15 iulie și expoziția „Colecția Aurel Vlaicu în original”, la Galeria de artă a muzeului.

TEATRUL CETĂȚII DIN JULA ÎȘI REDESCHIDĂ PORȚILE

Teatrul Cetății din Jula se pregătește să-și redeschidă porțile pentru un amplu festival de artă. Programul celei de a 47-a stagioni a Teatrului Cetății din Jula va începe pe 2 iulie și va ține până pe 12 august. Pe lângă spectacolele de proză și teatru muzical, publicul este așteptat la o serie de concerte, expoziții, spectacole de teatru, festival de artă, târg meșteșugăresc, teatru de păpuși, etc.

FESTIVAL MUZICAL LA BUDAPESTA

Festivalul Muzical de Vară „BudaFest” își va deschide porțile pe 1 iulie și va ține până pe 17 august. Agenda acestui festival cuprinde programe de muzică cultă, elevată, care au loc la Opera Maghiară de Stat, în Citadela de la Buda și în fața Bazilicii Sfântul Ștefan.

Patriarhul cere ajutorul Ungariei în restaurarea Catedralei din Jula

În ziua de 18 iunie 2010, la Reședința patriarhală din București, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, l-a primit pe Excelența Sa Domnul Semjén Zsolt, viceprim-ministru al Republicii Ungare, aflat într-o vizită oficială în România.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat relațiile cordiale dintre Biserica Ortodoxă Română și Bisericile Romano-Catolică, Reformată și Luterană din Ungaria și a mulțumit pentru sprijinul pe care autoritățile ungare l-au acordat la înființarea Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu sediul la Jula. În acest context, Patriarhul României a adresat vicepremierului guvernului Ungariei solicitarea de a sprijini alocarea de fonduri pentru finalizarea lucrărilor de restaurare a catedralei ortodoxe române din Jula, lucrări începute cu sprijinul financiar al statului român. Preafericirea Sa a subliniat că acest sprijin financiar respectă principiul reciprocității, întrucât, în România, autoritățile sprijină refacerea locașurilor de cult aparținând Bisericilor tradiționale maghiare.

Semjén Zsolt l-a asigurat pe Preafericitul Părinte Patriarh Daniel de sprijinul său, pe care îl con-

sideră o datorie de suflet, deoarece Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria s-a organizat în perioada în care domnia sa îndeplinea funcția de secretar de stat pentru culte (1998-2002).

În perspectiva preluării, de la 1 ianuarie 2011, a președinției Uniunii Europene de către Ungaria, viceprim-ministrul Semjén Zsolt a solicitat Patriarhiei Române sprijin în afirmarea și consolidarea unității spirituale creștine a continentului european, care se confruntă cu influențe străine de tradiția și spiritualitatea europeană auten-

tică. Patriarhul României a apreciat solicitarea oficialului Republicii Ungaria și a precizat că mai întâi trebuie depășită criza spirituală care a generat criza economică actuală. De aceea, Preafericirea Sa a subliniat importanța solidarității și cooperării între Biserici la nivel european pentru promovarea valorilor creștine în societatea contemporană, apărarea vieții, a demnității persoanei umane și a familiei creștine, mai ales în contextul crizei economice actuale – se arată în comunicatul de presă al Patriarhiei Române.

Parlamentul de la Budapesta are secție maghiaro-română

Martți, la 22 iunie, în cadrul Parlamentului din Budapesta au fost înființate secțiile Uniunii Interparlamentare, printre care se află și

secția maghiaro-română. În fruntea acesteia a fost ales deputatul Gheorghe Șimonca, primarul din Otlaca-Pustă, care a subliniat printre obiectivele secției păstrarea și continuarea relațiilor bilaterale economice și culturale, dar și susținerea proiectelor transfrontaliere. Deputatul român a declarat cu mândrie: „Pe baza reacțiilor primite din România, mulți se bucură de prezența mea în Parlament, a unui român de religie ortodoxă. Săptămânile trecute am primit invitații de la personalități marcante bisericești și publice din România.”

Șimonca a mai informat că la începutul săptămânii viitoare va avea o întâlnire de lucru și cu doamna Ireny Comaroschi, ambasadorul României la Budapesta. R.P.

60 de ani de la înființarea Catedrei

Catedra de Limba și Literatura Română și Catedra de Limba și Literatura Slovacă din cadrul Institutului pentru naționalități al Facultății Pedagogice Juhász Gyula a Universității din Seghedin a organizat luni, 21 iunie, o ședință festivă prilejuită de aniversarea a 60 de ani de la înființarea celor două catedre. La eveniment au fost rosite alocuțiuni de Maruzsné dr. Sebő Katalin, directorul Institutului pentru naționalități, dr. Homor Géza, prodecan al Facultății Pedagogice, dr. Ján Liiák, rectorul Universității de științe sociale ARC din Kolín, Cehia. S-a lansat volumul jubiliar „Catedra de pe strada Hattyas” de prof. dr. Békési Imre, au avut loc momente muzicale din folclorul slovac și românesc, și au fost rosite gânduri despre trecutul Catedrei de Română de către dr. Gheorghe Petrușan, fostul șef al Catedrei de Română, iar despre anii studenției a vorbit Tiberiu Boca. Cu amănunte despre acest eveniment vom reveni într-un număr viitor. I.K.

În curând: www.ortodoxia.hu

◆ INSTITUȚII ȘI ORGANIZAȚII ALE ROMÂNILOR DIN UNGARIA ◆

Seghedinul se prezintă... (3)

Comunitatea românească a Seghedinului nu are prea mulți membri, dar are șansa de a fi susținută de nu mai puțin de opt instituții importante pentru limba și cultura română iar activitatea pe care acestea o depun în scopul perpetuării acestui patrimoniu este ferventă. Aceste instituții au diferite structuri și îndeplinesc funcții aparte, fie că sunt finanțate de statul maghiar, fie că sunt baze ale diplomației românești. În cele ce urmează, vă vom prezenta, săptămânal, câte una dintre aceste instituții.

Redacția în limba română a Radiodifuziunii Maghiare, cu sediul la Seghedin

La întrebările Foii Românești răspunde *Iulia Kaupert*, șef de redacție:

– *Cum ați putea defini, în câteva propoziții, redacția în limba română de la Seghedin în anul 2010?*

– În 2010, emisiunea „O voce românească” a MR4 aniversează 30 de ani de la prima transmisiune prin eter. Programul zilnic de două ore este realizat în Studioul din Seghedin de doi redactori pe post, *Adam Bauer* și eu însămi, și un redactor externist, *Anamaria Brad*. Toți trei am absolvit Catedra de Limba și Literatura Română a Facultății Pedagogice „Juhász Gyula” a Universității din Seghedin. În realizarea emisiunilor suntem ajutați și de trei corespondenți: *Gabriela Enea Elekes* din Budapesta, *Edda Illyés* și *Anca Butar* din Jula.

– *Ce structură are o emisiune în limba română și cui sunt destinate programele dumneavoastră?*

– Formatul emisiunilor noastre are atât trăsături comune cu cele ale celorlalte emisiuni pentru minorități naționale difuzate de Radiodifuziunea Maghiară, cât și trăsături particulare menite să surprindă specificul comunității românești. Indirect, acesta este răspunsul pentru a doua parte a întrebării dvs., deoarece toate emisiunile noastre își propun să reflecte într-o măsură cât mai mare întreaga gamă a preocupărilor, realităților, planurilor și realizărilor noastre. Evident că emisiunile noastre se adresează românilor de aici și de pretutindeni.

– *Ce înseamnă pentru redacție noțiunea de profesionalism? E important contactul cu ascultătorii? Primiți semnale – pozitive sau negative – de la aceștia?*

– Noțiunea de profesionalism e, în esență, o noțiune mai mult sau mai puțin subiectivă. Aș vorbi mai degrabă de pasiune pentru meseria de jurnalist și de respect pentru ascultătorul care își dorește, sper, în persoana noastră un interlocutor, un sfătuitor și de ce nu, un prieten. Cele câteva emisiuni in-

teractive, de dată relativ recentă, par a confirma acest proiect al nostru care, fără îndoială, presupune timp, încredere și efort din partea ambelor părți implicate.

– *Puteți enumera câteva realizări ale micii echipe de la emisiunea O voce românească? Pot să vă întreb ce înseamnă pentru dumneavoastră „eșec”?*

– Realizările redacției sau eventualele eșecuri se reflectă, așa cum am încercat să spun, în felul în care suntem receptați la nivelul comunității. Întrebarea ar trebui adresată prin urmare ascultătorilor noștri. Din partea redacției există toată disponibilitatea în a fi deschiși oricăror sugestii ori observații care vin din partea lor.

– *Activitatea dumneavoastră pe planul culturii și al limbii române se limitează la orele de muncă? Ce legături aveți cu restul comunității, cu alte instituții românești?*

– Aici mi-aș permite să subliniez faptul că, deși activitatea redacției continuă mult după orele de muncă, aria noastră de acoperire rămâne limitată de factori ce transcend discuția de față. Evident că am dori să facem, ceea ce facem, mai bine, mai interesant, mai diversificat, mai prompt... În ce privește colaborarea cu celelalte instituții purtătoare de cultură și limba română consider că este foarte important să menținem legăturile deosebit de bune cu jurnaliștii din presa românească din Ungaria, mă refer la cei de la săptămânalul Foia românească și de

la redacția emisiunii Ecranul nostru, de asemenea la colegii noștri de la Radio Timișoara. Trebuie să amintesc în aceeași ordine de idei Catedra de Limba și Literatura Română a Facultății Pedagogice „Juhász Gyula” a Universității din Seghedin, ai căror profesori ne sunt de mare ajutor și în realizarea emisiunilor și, nu în ultimul rând, colaborarea cu ICR Budapesta, prezența căreia pe meleagurile noastre aduce doar beneficii comunității românești de aici.

– *Cum vedeți viitorul emisiunilor de radio în limba română, în următorii 20 de ani?*

– Viitorul emisiunilor radiofonice în limba română depinde de mulți factori, de aceea este dificil să vă răspund la această întrebare. Deocamdată să ne bucurăm că mica noastră redacție împlineste la 26 iulie 30 de ani de existență. Considerăm că unele dintre interviurile sau montajele sonore pe care le-am realizat în acești ani sunt și documente de epocă, ce peste doar câteva decenii, poate chiar peste 20 de ani, vor constitui o valoare inestimabilă. Vom depune însă în continuare toate eforturile să prezentăm, în mod obiectiv, cele mai importante și interesante evenimente petrecute în cercul comunității românești, să explorăm și să conservăm pentru posteritate valorile culturale ale românilor din Ungaria. Citându-l pe Vasile Ghica: „Printre altele, viitorului îi sunt necesari oameni de viitor”. Sperăm să-i avem.

A. Butar

Pe scurt...

JACA

În perioada 21–28 iunie, Parohia ortodoxă română din Jaca și Fundația pentru Viitorul localității Jaca organizează cea de-a treia ediție a taberei de iconografie și de învățare a limbii române. La tabără participă 21 de copii. Sâmbătă participanți însoțiți de pr. Cosmin Pop și preotesea Irina Pop vor face o excursie la Ciucea, în România.

SĂCAL

Duminică, 27 iunie, cu începere de la ora 9.30, în biserică ortodoxă română din Săcal va fi săvârșită sfânta slujbă de duminică. După masă de la ora 18.00 preotul paroh *Gheorghe Dragoș*, împreună cu pr. *Aurel Becan* vor săvârși Taina Sfântului Maslu.

MICHERECHI

Emisiunea „Izörzö” a postului de televiziune Duna Tv va filma în localitate în perioada 6–7 iulie. „Dorim să descoperim acele localități cu populație mică din Ungaria, unde mai găsim gustul, savoarea mâncărilor tradiționale și care pot fi preparate și de telespectatori”, ne-a informat redactoarele emisiunii *Róka Ildikó*. Gospodinele din Micherechi vor pregăti mâncăruri simple: ciorbă, supă de salată, vârzare, pisat cu cârnați și răchișe cu cartofi.

CENADUL UNGURESC

Un grup de sinistrați din orașul Edelény, format din 20 de copii și doi profesori, au fost oaspeții localității Cenad în perioada 5–14 iunie. Cu sprijinul primăriei, a Fundației Publice „Pentru Cenadul Unguresc”, a clubului pensionarilor și cu donații de la săteni, sinistrații au petrecut câteva zile plăcute în județul Csongrad.

CHITIGHAZ

Casa de Cultură „Táncsis Mihály” organizează la începutul lunii iulie Ziua sportului, în cadrul căreia va avea loc „Cupa Mudin”. Sala de sport din Chitighaz a primit numele „Mudin” în urmă cu doi ani, la inițiativa regretatului Kalcsó István. Din fotografii, medalii și cupe a sportivilor din sat va fi aranjată expoziția cu titlul „Cei de care suntem mândri”.

Nu este lucrare mai frumoasă decât să Îi slujești lui Dumnezeu

De vorbă cu pastorul Vladimir Pustan

Săptămâna trecută am relatat despre un eveniment special de la Casa de cultură din Micherechi, în cadrul căruia Grupul Cireșarii și pastorul Vladimir Pustan din Beiuș au susținut un program non-confesional. După cântările interpretate spre lauda lui Dumnezeu și predicarea mesajului divin pentru ortodocși, penticostali și baptiști, am stat de vorbă cu președintele Fundației Cireșarii, Vladimir Pustan, care ne-a vorbit pentru început despre misiunea non-confesională a Fundației, după care ne-a mai atras atenția la câteva lucruri esențiale din viața unui creștin.

– Ce credeți, care este cea mai mare nevoie a oamenilor de azi?

– Dumnezeu. Noi țipăm că-i criză, când de fapt e o percepție falsă. Și în alte țări este criză, dar parcă o privesc mai optimiști. Dacă ne temem că nu vom avea ce mânca, înseamnă în primul rând că nu avem încredere în Dumnezeu, iar în al doilea rând nu avem încredere în propriile noastre forțe. Pentru că în momentul în care Dumnezeu este în inima ta, privești lucrurile altfel, mult mai altfel decât le privim acum. Poetul George Coșbuc spune: „O luptă-i viața; deci te lup-

adică predau la alții cum să predice. Am observat un lucru: adevărul trebuie spus din dragoste. Oamenii se deschid foarte rapid dacă omul din fața lor este un om sincer. Ei nu vin să vadă un om închistat într-o sfințenie aparte, care privește niște păcătoși în scenă. Are foarte mare importanță identificarea, deoarece Cristos se identifica cu oamenii. Deci, și noi trebuie să avem o identificare cu oamenii, cu nevoile lor, cu frământările lor. Este un lucru fantastic să vezi când oamenii se întorc la Dumnezeu, când îi vezi că își știu păcatele, când încep o

milia, liniștea. Aceste lucruri pot fi obținute ușor cu Dumnezeu.

– Vorbisem despre ecumenism, totuși creștinul trebuie să facă parte dintr-o biserică. Dvs. faceți parte din vreuna?

– Da. Sunt pastor al unei biserici din satul meu, biserica penticostală din Beiuș, unde am crescut și de unde am terminat Facultatea de Teologie Penticostală. De 15 ani păstoresc această biserică, și între timp am deschis o biserică creștină, fără o anumită denumire confesională. Biserica aceasta este vis-a-vis de casa mea, iar acum s-a umplut și este una excepțională. Da, trebuie să fim legați de o anumită biserică, trebuie să slujim în toate bisericile, dar trebuie să investim undeva spiritual în fiecare duminică și să mergem acolo ținându-ne copiii de mână. Cea mai frumoasă Evanghelie pe care o putem arăta altora este cum duminică dimineața mergem cu întreaga familie la biserică. Până când nu mergem la biserică împreună cu copiii noștri, indiferent la care biserică, nu vom avea familii puternice, nu vom avea țară puternică.

– Care poate fi „reușita” unei astfel de întâlniri?

– Cred că va trebui să ieșim afară din biserică. Trebuie să predicăm Evanghelia prin fapte și atunci oamenii își vor dori să vadă unde se transformă asemenea oameni. Și dacă se duc la o biserică și biserica aceea reușește să-i motiveze, pentru că trezirea unui om începe cu Cuvântul lui Dumnezeu, trezindu-se, se trezește și familia lor, trezindu-se familia, se trezește și biserica. Biserica trezită face o țară trezită. Atunci constituția este altfel. Cu Dumnezeu se trăiește altfel. Rita Păcaș

ta, cu dragoste de ea, cu dor.” Plângi, cazii, o iei de la capăt... Ne credem creștini, dar când bate vântul peste noi, cădem. Avem nevoie de Dumnezeu. Dar nu Îl prezentăm în felul că Dumnezeu este cel care ne bate, care ne dă necazuri, încercări, că atunci când greșești El te îmbolnăvește de cancer. Nu. Pe Dumnezeu trebuie prezentat cu dragoste, fără garduri. Nici într-o anumită biserică nu se găsește Adevărul. Adevărul este însuși Isus Cristos.

– La astfel de întâlniri se accentuează mult adevărurile biblice. Însă, de obicei, oamenilor nu le place sinceritatea. Cum ați observat Dvs. de pe scenele din casele de cultură?

– Eu mi-am dat doctoratul în filosofie, dar specializarea mea ca profesor este profesor de omiletică,

nouă viață. Nu este lucrare mai frumoasă în viața aceasta decât să Îi slujești lui Dumnezeu și să vezi puterea lui Dumnezeu la lucru.

– Care a fost mesajul Dvs. astăzi pentru românii din Micherechi?

– Să scoată capul din solarii și să privească spre ceruri. Ceva se întâmplă deasupra noastră și cel mai important lucru este să vedem ce se întâmplă acolo. Nu ne putem permite să ne îngropăm cu nasul în lut. Da, cu picioarele avem dreptul să stăm în lut, dar cu capul trebuie să privim spre stele. Trebuie să punem accentul pe lucrurile sfinte, sufletești. Ce folos ai să strângi o avere întregă și tu să nu mai ai relație cu copiii, cu soțul, cu soția. Cred că am uitat valorile importante: Dumnezeu, fa-

Corul bărbătesc „Lauda Mielului” vine la Micherechi

Și anul acesta, corul bărbătesc „Lauda Mielului”, format din membrii bisericilor baptiste române din Statele Unite, vor pleca în misiune îndeplinind porunca Mântuitorului. Începând din data de 23 iunie până în 12 iulie, coriștii, plini de bucurie și entuziasm, vor fi în misiune în bisericile românești din localitățile menționate mai jos. Ca mesageri ai Cuvântului Evangheliei, vor însoți corul pastorii: Nelu Brisc, Paul Negruț și Iosif Sărac.

25 iunie – Paris, Montrouge, Biserica Penticostală Filadelfia (vineri, între orele 19.00–21.00)

27 iunie – Nürnberg, Biserica Creștină Baptistă Română „Bethel” (duminică, între orele 9.30–12.00; 17.00–19.00)

28 iunie – München, Biserica Penticostală Română (luni, între orele 19.00–20.30)

30 iunie – Viena, Biserica Penticostală „Elim” (miercuri, între orele 19.00–21.00)

1 iulie – Viena, Biserica Baptistă Română (joi, între orele 19.00–21.00)

2 iulie – Micherechi, Biserica Baptistă (vineri, între orele 19.00–21.00)

4 iulie – Arad, Biserica Baptistă „Maranatha” (duminică, între orele 9.00–12.00)

4 iulie – Oradea, Biserica Baptistă „Emanuel” (duminică, între orele 17.00–19.00)

5 iulie – Cluj-Napoca, Biserica Baptistă „Bethel” (luni, între orele 19.00–20.30)

6 iulie – Bistrița, Biserica Penticostală „Emanuel” (marți, între orele 19.00–21.00)

7 iulie – Vatra Dornei, Biserica Baptistă „Emanuel” (miercuri, între orele 19.00–21.00)

8 iulie – Iași, Sala Teatrului „Lucaefărul” (joi, între orele 19.00–21.00)

9 iulie – Chișinău, Biserica Golgota (vineri, între orele 18.00–20.00)

10 iulie – Chișinău, Casa de cultură (sâmbătă, între orele 18.00–20.00)

11 iulie – Ciurbuciu, Casa de cultură (duminică, între orele 9.30–12.00)

11 iulie – Ciurbuciu, serviciu de evanghelizare la o tabără (duminică, în orele de după-masă)

12 iulie – București, Biserica Baptistă „Golgota” (luni, între orele 19.00–21.00)

Corul Bărbătesc „Lauda Mielului” aparține Bisericilor Baptiste Române de pe Coasta de Vest, SUA, inițiatorul și dirijorul fiind Samuel Prelipceanu, iar pianisti Felix Macovei și Stelian Aioanei.

Grindina a făcut prăpăd la biserica din Bătania

Furtuna, vântul și grindina, care s-au abătut asupra localităților din sud-estul județului Bichiș au afectat în mod grav și biserica ortodoxă română și casa parohială din Bătania. „Furtuna a aruncat la pământ capacul și crucea de pe turnul bisericii, grindina a găurit zugrăveala de pe pereții turlei, multe țigle de pe acoperiș au fost suflăte jos de vânt, iar în curtea casei parohiale vântul a scos din rădăcini doi brazi, unul lovindu-se și afectând acoperișul casei parohiale, iar al doilea, pur și simplu, a îngropat sub el un depozit din spatele casei”, ne-a spus părintele paroh *Ilie Ciocan* în după-masa zilei de vineri, 18 iunie, la câteva minute după furtună.

Catastrofa naturală a provocat daune de circa 3 milioane de forinți. Parohul și credincioșii români din Bătania vor face tot posibilul ca biserica lor să fie refăcută în cât mai scurt timp. În acest sens au cerut și ajutorul Episcopiei Ortodoxe Române, cu sediul la Iula. E.I.

Hramul Capelei românești din Budapesta

Sâmbătă, 19 iunie, Capela Ortodoxă Română din Budapesta cu hramul „Sfântul Ioan Botezătorul” s-a îmbrăcat în haine de sărbătoare. Spre bucuria credincioșilor, Preasfințitul Părinte Episcop *Siluan* s-a aflat în mijlocul românilor budapestani, oficiind Sfânta Liturghie Arhierescă împreună cu preotul paroh *Marius Maghiaru* și cu părintele ieromonah singhel *David Pop* de la Așezământul monahal „Sfântul Ioan Botezătorul”. În acest an, acest sfânt lăcaș al credinței ortodoxe românești împlinește 110 ani de existență neîntreruptă din grija și respectul pentru biserică strămoșească nutrite de *Emanuil Gojdu* și prin strădania și iubirea față de Cuvântul Domnului a preoților și credincioșilor în tot acest răstimp. Din anul 1900, la început de veac și timpuri noi, clădirea care

aparține Fundației *Gojdu* găzduiește Capela Ortodoxă Română din Budapesta până la ridicarea unei biserici pentru care se strângeau fonduri. Dar frământatul secol XX avea să schimbe planurile comunității românești budapestane, ca de altfel cursul întregii lumi. Cu toate acestea, astăzi Capela din strada *Holló* nr. 8 este nu numai un lăcaș religios, dar se profilează tot mai evident ca un centru al culturii și spiritului românesc în inima Budapestei și în vecinătatea Curților *Gojdu*.

După săvârșirea Sfintei Liturghii, PSS *Siluan* a amintit în predica sa despre însemnătatea și mesajul acestei zile, arătând că Ioan Botezătorul era „glasul celui ce striga în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui”, cel ce trebuia să netezească calea Domnului. Nașterea

Sfântului Ioan Botezătorul este un exemplu că rugăciunea adresată lui Dumnezeu nu rămâne fără ecou. Preasfinția Sa a îndemnat la credință și rugăciune pe cei prezenți la sărbătoarea ocrotitorului sfântului lor lăcaș.

Preotul paroh *Marius Maghiaru* a arătat că este un privilegiu, dar în același timp și un lucru devenit obișnuit ca Preasfințitul Părinte Episcop *Siluan* să se afle în mijlocul credincioșilor cu acest prilej de sărbătoare.

La sărbătoarea hramului de la Budapesta a participat și doamna ambasador *Irina Comaroschi* și membrii corpului diplomatic românesc din capitala ungară. Conform tradiției, în încheiere au fost servite mâncăruri românești de post, pregătite de membrii parohiei.

Gabriela Enea Elekes

Un cor care a transformat duminica în una deosebită

Catedrala Episcopală din Iula a primit duminică trecută din nou vizita unui cor din România. La Sfânta Liturghie arhierescă din 20 iunie, săvârșită de Preasfințitul Episcop *Siluan*, răspunsurile au fost date de Corul „Armonia” al Parohiei Bocșa Română, dirijat fiind de *pr. Silviu Ferciug*. Coriștii au venit la Iula cu binecuvântarea Preasfințitului *Lucian*, Episcopul Caransebeșului și au făcut, prin minunatele lor voci, din slujba unei duminici o adevărată zi de sărbătoare. E.I.

Rugăciune la neconținerea ploilor

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește smerita mea rugăciune și nu ne pierde întru mânia Ta cu vărsarea ploilor neconținute. Ci poruncește norilor să se împrăștie și razelor soarelui să strălucească pe pământ, spre înmulțirea roadelor pământului și adunarea lor; ca toată îndestularea având să preaslăvim numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru ocrotirea de grindină

Doamne atotputernice, Stăpânitorul și Dumnezeul nostru, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, știm că am greșit la cer și înaintea Ta, și am mâniat bunătatea Ta, și am pornit certarea Ta spre noi, și suntem vrednici de cea mai cumplită certare a Ta. Însă, știind iubirea Ta de oameni – că precum îți este slava, așa și bunătatea și milostivirea – cădem cu umilință la marea Ta milostivire și Te rugăm pe Tine, Cel ce nu vrei moartea păcătoșilor, îmblânzește-ți și-ți întoarce groaznică Ta mânie de la noi, credincioșii robii Tăi, și nu ne pierde cu dreapta Ta mânie, întru fărădelegile noastre. Oprește, Doamne, și stinge focul mâniei Tale, pornit asupra noastră; iar norii cei întunecați, cu grin-

dină stricătoare, risipește-i degrabă și-i gonește la munți și-n locuri pustii, unde nu este viețuirea robilor Tăi.

Iar nouă, slugilor Tale, ne trimite ploaie lină și curată, numai cât este pentru trebuința și roada pământului nostru și spre folosul poporului Tău. Așa, Stăpâne, Doamne, cu puterea dumnezeirii Tale, poruncește degrabă văzduhului să stea întru liniște și să se arate senin, curat, vesel și cu strălucire de soare, ca bucurându-ne și mulțumindu-ți, să Te mărim pe Tine, Preabunule, Dumnezeul nostru. Că bun și iubitor de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Școlari români în vizită la redacția „Foi românești”

În cadrul Săptămânii Elevilor de la Școala „Nicolae Bălcescu” din Jula, printr-un program de programe distractive au fost introduse și câteva cu scop educativ, ca de exemplu cunoașterea trecutului și a prezentului românilor din Ungaria. În acest sens, s-a făcut prezentarea săptămânalului de aproape 60 de ani, „Foaia românească”, când redactorul șef *Eva Iova* le-a vorbit elevilor despre activitatea revistei de la începuturi până în prezent.

dictafon care pot fi folosite apoi și în emisiunile de radio, iar a treia echipă a încercat să realizeze o fotografie pentru coperta „Foi românești” despre grupul școlarilor la sediul Uniunii Culturale a Românilor din Ungaria, iar după realizarea imaginilor să întocmească și o mică relatare despre această vizită a lor.

După o oră bună de studiere, practicanții s-au deplasat la Tipografia Schneider, unde se face partea finală a editării revistei ro-

Atunci școlarii au avut ocazia să cunoască mai multă teorie, însă cu câteva zile mai târziu, elevii clasei a 6-a și profesoara lor *Tünde Cefan Cora* s-au deplasat la redacția „Foi”, unde au făcut cunoștință și în mod practic cu munca redactorilor. Pentru a le trezi pofta, *Eva Iova* le-a arătat școlarilor revista „Liceenii”, care a apărut între anii 1998–2001. Apoi elevii au fost împărțiți în trei grupe. Prima a urmărit munca tehnoredactorului în redactarea paginilor de revistă, a doua a făcut cunoștință cu montarea interviurilor înregistrate cu

mânești. Tinerii au urmărit cu mare atenție și curiozitate toate etapele tipografice, luând cu ei și cele mai proaspete exemplare ale noului număr al săptămânalului.

Școlarii s-au arătat foarte receptivi la tot ceea ce li s-a prezentat în cadrul vizitei de studiu, unii chiar și-au exprimat dorința de a petrece câteva zile în vacanța de vară la redacție, urmărind mai de aproape munca ziariștilor, profesia de jurnalist fiind foarte atractivă pentru ei. Poate sunt printre ei viitorii ziariști români din Ungaria...

R.P.

Copilașii de odinioară au devenit domnișoare și domnișori

Serbarea de rămas bun a absolvenților Școlii generale „Nicolae Bălcescu” din Jula a avut loc sâmbăta trecută. Evenimentul din 19 iunie a oferit elevilor, familiilor și profesorilor un program de amintire, de sărbătorire, de laudă și urări de bine pentru viitor.

Sala de teatru a școlii românești a fost plină de părinți mândri de odraslele lor, cu ochii-nlăcrimați, cu mâinile gata de permanente aplauze. Cei 20 de absolvenți și diriginta lor Valeria Lengyel au defilat prin clase, pe urmă au ieșit la bustul lui Nicolae Băl-

cescu din fața școlii, cinstindu-i memoria acestuia cu coroane de flori.

„În toamna anului 2002 am avut onoarea să salut acești copii în noul meu rol de director și să le ofer un mic cadou ca un însemn al faptului că vor deveni membrii acestei comunități școlare”, a spus în deschidere directoarea Maria Gurzău Czeglédi, care a vorbit despre procesul de maturizare al elevilor în decursul celor opt ani petrecuți în această școală. „Atunci erau încă copilași mici, aproape cu o privire de căprioară, iar de atunci

au crescut, din fetițe s-au făcut niște domnișoare frumoase, înzestrate cu cele mai de preț virtuți umane. Iar din băieței s-au făcut aproape bărbați care vor fi puternici în viață.”

În numele clasei a 7-a, trei fete au recitat poezii de adio, dar au fost interpretate și cântece la chitară, după care elevii au înmănat colegilor lor mai mari traista de absolvire. Programul artistic al clasei a opta a creat o atmosferă de exprimare a recunoștinței față de părinți pentru eforturile depuse în creșterea lor, dar tinerii au evocat și amintiri din copilărie prin versuri, și-au luat rămas bun de la profesori, colegi și prieteni buni, unii alegând altă școală medie în locul Liceului „Bălcescu”.

Au fost menționați și în acest an elevii care au avut succese deosebite la studii, muncă culturală, sau au fost demni de urmat prin conduita lor și au meritat să fie laudați și în public. Astfel au primit lauda corpului profesoral: Anamaria Hegedűs, Kinga Kávási, Mercedes Mărcuț, Enikő Papp; lauda directorului: Dora Görbedi, Matei Francisc Dobra și lauda dirigintei: Daniel Drubina, Claudia Hegedűs, Gheorghe Marc, Renato Micura, Bence Morar, Nicoleta Rocsin, Zita Ruja, Estera Szakadati și Kitti Tokai. Marea majoritate a absolvenților (95%), își va continua studiile din toamnă la liceul românesc.

S-a mulțumit și profesoarelor Ana Secan Navratil și Valeria Lengyel, care au fost dirigintele acestei clase timp de patru ani. După ieșirea la pensie a profesoarei de română și istorie, Ana Secan Navratil, care a fost diriginta acestei promoții timp de trei ani, sarcinile dirigintei au fost preluate pentru ultimul an de Valeria Lengyel, care va fi și diriginta acestor tineri ca liceeni. La rândul lor, și profesorii au primit mulțumiri din partea elevilor prin câte-un buchet de flori, dar și excelența sa domnul Ioan Fodoreanu, consulul general al României la Jula.

„Ne pare scurtă calea ce-n urmă am lăsat...”

Zilele trecute, 16 elevi au absolvit Școala generală românească din Chitighaz. Serbarea de rămas bun din 12 iunie a absolvenților a fost totodată și serbarea de încheiere a anului școlar, la care au participat toți școlarii și profesorii.

Festivitatea a avut loc în spațiul larg al cantinei comune a celor două școli din localitate, în care s-au adunat în primul rând familiile și prietenii celor din clasa a opta, dar și părinții celorlalți elevi. În deschidere, Erica Borbély a salutat publicul, printre care s-a aflat și primărița Maria Gyuricska Kalcsó.

Clasele inferioare au evoluat cu un program artistic, au recitat poezii și cântece despre vacanța de vară, iar absolvenții au susținut un program intitulat „Adio, școala mea” cu cântece și versuri acompaniate la chitară. Un citat de Nicolae Labiș au ales cei 16 școlari ca motou de adio pentru plecarea lor de la această școală: „E drumul lung în față, ascuns sub zări și-n vreme, ne pare scurtă calea ce-n urmă am lăsat, dar mergem, mergem trainic, solemn ca în poeme, simțind în noi cum creștem curați, neîncetat.”

Decernarea premiilor și în acest an a avut un rol important, recunoașterea eforturilor, activității de seamă a elevilor la studii,

dar și în transmiterea și păstrarea tradițiilor românești. Elevii din clasa a opta au primit diplome de merit pentru participarea cu succes la diferite concursuri. Patru elevi din clasele inferioare au primit premii speciale pentru activitatea lor legată de dansurile populare românești. Absolventa eminentă în decurs de opt ani a fost Nicoleta Igrîț, care totodată este participantă activă la cercul de dansuri populare românești și a participat cu succes la toate concursurile de povești și poezii în limba română.

Diriginta clasei a opta în cursul superior a fost Iulia Moldovan, care își amintește cu drag de cei patru ani petrecuți împreună cu cei 16 elevi. „Acești copii vor avea întotdeauna un loc special în inima mea, pentru că ei au fost primii pe care i-am învățat ca diriginte în această școală”, ne-a mărturisit profesoara Moldovan care le-a predat limba engleză, limba și literatura română, dar și dezvoltarea competențelor pentru orientare în carieră, străduindu-se să formeze și caracterul învățăceilor ei.

Din promoția 2002–2010, un singur elev a ales să-și continue studiile la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Jula, Adela Kopács, în familia ei fiind o tradiție acest lucru. R. Păcș

Elev eminent, distins la Bătănia

Aron Ianoșov, un elev talentat al clasei a opta a Școlii generale „Lucian Magdu” din Bătănia a fost distins cu placheta „Lucian

Magdu” pentru rezultatele exemplare la învățătură. Distincția i-a fost înmănată pe 12 iunie, în cadrul serbării de absolvire a elevilor de clasa a opta. La propunerea directoarei Iulia Olteanu, placheta a fost înființată cu un an în urmă și se oferă celui mai bun elev, care a participat la concursuri, la activități extrașcolare. Prima plachetă a fost înmănată anul trecut, elevului Laura Stan. A.C.

„Există și o Budapestă românească!”

Sâmbătă, 12 iunie, Auto-guvernarea Românească din sectorul II al Budapestei a participat cu un program cultural la Ziua sectorului II, organizând un cinaclu și proiectarea filmului „Moștenire culturală românească la Budapesta în secolul al XIX-lea”. Dr. Maria Berényi, președinta autoguvernării românești din acest sector și totodată director al Institutului de Cercetări al Românilor din Ungaria a prezentat într-un preambul tema filmului realizat în anul precedent împreună cu Tiberiu Boca, șeful Redacției în limba română a Televiziunii Maghiare. Materialul documentar este rezultatul muncii de asiduă cercetare de-a lungul anilor a cunoscutei cercetătoare.

Filmul readuce în memoria prezentului acele locuri și personalități, care au aparținut nu numai comunității sau coloniei macedoromâne din Budapesta,

dar care își aveau locul determinant în viața economică, culturală și politică maghiară. Maria Berényi a precizat că în Tipografia Universității din Cetatea Budei, între 1781 și 1850

au fost tipărite 200 de volume în limba română, printre care și „Jurnalul călătoriei mele” de D. Golescu. Membrii coloniei macedoromâne din Pesta se ocupau cu comerțul și erau și foarte credincioși.

Mărturie stă și astăzi biserica din piața Petőfi, care timp de 80 de ani a fost sfântul lăcaș al credincioșilor ortodocși români alături de credincioșii macedoromâni și unde s-au celebrat slujbele și în limba română. Pe lângă biserică s-a înființat și școala cu predare în limba română, care a funcționat din 1808 până în 1888 și care a fost finanțată de aceeași colonie macedoromână. În cadrul cinaclului, Maria Berényi a amintit despre familiile Mocioni, Nacu, Gojdu, Grabovschi, Babeș, ale căror urme se mai găsesc și astăzi în capitala ungară și care sunt rădăcinile comunității românești din Budapesta. Cercetătoarea română a precizat că datorită Fundației Gojdu, 5000 de elevi și studenți români au învățat până în 1920 la Budapesta și în Europa. Dintre aceștia, 32 au devenit membrii Academiei Române, iar cinci au fost miniștri în România. Acești tineri s-au format în preajma marilor personalități și într-un spirit românesc care i-a marcat.

Cercetătoarea română a arătat că și marile construcții din Budapesta sfârșitului de secol XIX poartă amprenta marilor perso-

dapesta și-a avut sediul și revista „Familia”, în paginile căreia în 1866 a debutat tânărul Eminescu cu „De-aș avea” și revista „Luceafărul”, unde a debutat Octavian Goga. Maria Berényi a mai adăugat: „Câte gânduri și simțăminte se leagă de aceste locuri, meleaguri, personalități, și noi mergem în fiecă zi pe aceste urme românești fără să conștientizăm că putem vorbi despre o Budapestă românească!”

Materialul acestui film documentar a fost publicat în luna noiembrie a anului trecut într-un supliment al revistei Barátság, revistă care se adresează celor 13 minorități din Ungaria și care ajunge la toate școlile minoritare din țară.

Filmul „Moștenire culturală românească la Budapesta în secolul al XIX-lea” s-a calificat în fazele finale ale concursului organizat în cadrul Festivalului de Filme al Minorităților din acest an. Materialul documentar ajută în cunoașterea trecutului comunității românești din Budapesta și a urmelor care se mai păstrează și astăzi pe străzile din capitala ungară, lucru important pentru generația tânără a românilor din Ungaria, care va înțelege că moștenirea trecutului obligă, iar calitatea viitorului depinde și de ei.

Gabriela Enea Elekes

„Foaia românească”, la TVR Internațional

Sâmbătă, 19 iunie, la TVR Internațional a debutat „Români despre români”, un nou program de larg interes. Emisiunea realizată și prezentată de Marius Dobrescu este o revistă a presei de limbă română din străinătate. Săptămânal, pe parcursul a 15 minute, românii din întreaga lume vor afla ce mai scriu publicațiile lor, oriunde s-ar afla acestea. Ca o noutate absolută, Marius Dobrescu va aborda cele mai importante știri din publicațiile românești de pretutindeni, având totodată discuții și comentarii audio cu jurnaliștii care le-au scris.

Noua emisiune a fost special concepută de echi-

pa TVRi pentru a veni în completarea programului „România în văzul lumii”, în care Horia Grușcă realizează o sinteză despre articolele din presa străină despre România.

În prima ediție din 19 iunie a emisiunii „Români despre români” a fost făcută și o selecție a articolelor apărute în numărul din 18 iunie a „Foii românești”, în special relatarea despre vizita copiilor orfani din Salonta la Micherechi, care a fost comentată de Eva Iova, redactor-șef al Foii.

Următoarea emisiune „Români despre români” va fi pe 26 iunie, de la ora 11.00, pe TVR Internațional.

A.C.

80 de milioane forinți pentru Micherechi

Primăria comunei Micherechi a câștigat recent două proiecte în valoare de 80 milioane de forinți. Din aproape 40 milioane de forinți nerambursabili va fi renovat interior și exterior Centrul sanitar, iar din alte 40 de milioane vor fi construite noi stații de autobuz.

A.C.

(Urmare din pag. a 3-a)

Am urcat pe bicicletă și m-am dus să le duc pâine, de mâncare, ce-am avut, așa că nu au dus lipsă de nimic până au stat la mine, pentru că m-am îngrijit de ei. Erau tare supărați și îngrijorați că a trebuit să-și lase locuințele. Tot cu gândul au fost la casele lor, nu au avut nici chef de vorbă. I-am primit cu tot dragul. În vecini, la Cioropic, au fost primite 4-5 persoane și la mine tot așa. Când au plecat de la noi le-am dat o fotografie cu familia noastră, poate au păstrat-o încă și prin acest reportaj își mai aduc aminte de noi. Eu, din păcate, nu mai știu cum s-au numit... Au fost mulți atunci, aproape la fiecare casă și au stat mai mult de o săptămână. Care au locuit într-o casă au legat și prietenii, se cută și în ziua de azi. Eu, fiindcă am stat la sălaj, m-am dus doar să văd de ei dimineața, le-am dus mâncare și le-am pus casa la dispoziție cu tot ce a fost în ea. I-am lăsat să găzduiască în casă cum ei au vrut, ca la ei acasă. Dacă Dumnezeu a adus odată așa o primejdie, trebuie să ne ajutăm unul pe altul, adevărind că ne încredem în Dumnezeu și ajutăm dacă putem."

Maria Sabău: „Am avut la noi o familie, soția, soțul și o fetiță. Femeia se numea Anuța, era însărcinată, și cât au stat la noi a trebuit să o ducem la spital că i-a venit vremea să nască. Soțul se numea Gavril Rocșin, iar pe fetiță o chema tot *Anuța*. Fetița care s-a născut cât au stat la noi au numit-o *Florica*, după mama mea. Așa au vrut să-i dea numele, ca la maica. Au fost niște oameni buni, s-au acomodat cu noi, dar erau îngrijorați că vor rămâne fără casă. Dumnezeu le-a ajutat și s-au putut întoarce la casa lor. Multă vreme ne-am căutat după aceea, și noi mergeam la Micherechi, și ei veneau la noi. Eu când am auzit că trebuie ajutați acești oameni, am zis să-mi aducă o familie cu copii că și noi am avut doi copii mici. Multă vreme Anuța îmi scria scrisoare și ne-am căutat. După ce au crescut fetele, au mai venit pe la noi. Li s-a născut și un băiat mai târziu, Gavril, și după ce a mai

Acum 40 de ani

Evacuarea micherechenilor la Chitighaz

crescut l-au adus și pe el să vadă unde au stat ei, la Chitighaz..."

Spaima de Rusalii a micherechenilor

Vasile Netea: „În noaptea din sâmbăta de Rusalii ne-au trezit din somn clopotele bisericii, care trăgeau pentru nenorocire. Tot satul a fost alertat, ne-au anunțat că în fața primăriei ne așteaptă mașinile care ne vor duce la loc de adăpost, pentru că vine apa. Familia noastră, cu părinții și familia fratelui meu ne-am dus la Jula, unde a avut fratele o rudă și am stat la el cu toții mai bine de o săptămână. Eu m-am dus în fiecare zi să văd de casă, dar ca norocul nu a venit apa peste sat."

Ioan Petrușan: „Eu eram student la Institutul Pedagogic din Seghedin. Colegii m-au atenționat că populația Micherechiului va fi evacuată. Nu-mi venea să cred. Dar m-am convins din știrile de la televizor. Părinții mei au fost evacuați și au locuit la familia Rus din Chitighaz."

Irina Petruța: „Noaptea,

bărbații angajați ai cooperativei mergeau cu caii să vadă Crișurile, umblau pe la Ghian, Salonta Nouă și pe granița României. Sâmbătă, 13 iunie, am fost înștiințați de angajații de la Casa Satului că trebuie să părăsim casa și tot ceea ce avem. Noi am fost înștiințați de tatăl meu, Vasile Petruța. Chiar ne-am pregătit de Rusalii. Noaptea la ora două am trezit copiii din somn, ne-am împachetat și am plecat. Toate le-am lăsat acasă. Noi am stat la Otlaca-Pustă, pentru că fratele meu, *Teodor Petruța*, a fost dascăl la școala de acolo. Majoritatea familiilor au fost evacuate la Chitighaz, la Jula, și pe unde au avut neamuri. De la Micherechi ne-au transportat cu tractoare, la cantina școlii din Chitighaz, unde am fost primiți de locuitorii satului. Ne-am mirat de ce ne mută pe noi, pentru că noi stăm mai sus decât Șercadul și Sanatoriul. Locuitorii Șercadului nu au fost scoși, numai cei din Micherechi au părăsit satul. Satul a rămas gol, pustiu, câțiva bărbați, femei, oameni mai în vârstă au

rămas acasă să hrănească animalele."

Maria Martin: „Ne-au dus tocmai în noaptea din sâmbăta Rusaliilor. Am auzit de la alți oameni din sat că apa este deja între Crișuri. Ciudat a fost că numai pe noi ne-au evacuat, pentru că dacă Crișul va inunda vreodată, atunci prima localitate care ar fi afectată ar fi Șercadul, care este mai jos decât satul Micherechi. Tot din bătrâni am auzit că turnul Catedralei din Jula este la un nivel cu pragul bisericii din Micherechi. Atunci a fost o vară ploioasă, ca cea de anul acesta, dar atunci noi am fost mai norocoși decât cei care acum se confruntă cu apele care le-au distrus munca de o viață. Ne-au spus atunci că tot Micherechiul va fi scos, numai bărbații vrednici vor rămâne acasă la folii, la îngrijirea animalelor. Am fost pregătiți de praznic, am copt prăjitura, am ciupelit puii, pe care mai apoi i-am luat cu noi și i-am dus la Chitighaz, acolo i-am dat la bucătărie să-i pregătească pentru cei evacuați. Soacra mea a avut o stra-

ită, pe care a umplut-o cu haine. Eram tare speriați. Am aruncat deasupra dulapurilor câteva haine și lucruri mai importante pentru noi, în caz că va fi apă mare. La Chitighaz, umblam din casă-n casă cu fetele mele mici, *Maria* avea 6 ani, *Emilia* avea atunci 10 ani. Cu cei de acasă am decis să mergem la Jula, la rude. Sora mea, *Eva*, a rămas acasă. Pe bătrâni, la vârsta lor înaintată nu i-am putut lua de acasă. Cei care au rămas se ajutau unii pe alții la cules de castraveți. După o săptămână ne-am întors și noi acasă. Când am ajuns, satul arăta pustiu. A fost înspăimântător. Dar ne-am bucurat că până la urmă apa nu a inundat satul nostru. Ne uităm acum, după 40 de ani, cu tristețe la prăpădul pe care îl fac inundațiile în nordul țării. Și ne rugăm să nu vină și la noi, dar ne rugăm și pentru cei care au rămas fără case, fără rezultatul muncii de o viață..."

Necazul a legat prietenii de o viață

Elena Munteanu Csobai: „Părinții mei au stat în Jula, în cartierul Zugăul Turcesc (Törökzug). Noi am primit 8 persoane din Micherechi, care au stat la noi timp de o săptămână. Îmi amintesc bine de familia lui *Tiberiu Herdean*. Atunci, Tibi era elev în anul doi la Liceul „Bălcescu” din Jula. Îmi amintesc și de familia doamnei *Ana Oros Cs. Nagy*, care atunci era studentă la Institutul Pedagogic din Seghedin. E interesant că acele cunoștințe mai târziu s-au transformat în prietenii."

Majoritatea oamenilor cu care am dorit să stăm de vorbă au fost foarte receptivi și și-au amintit cu nostalgie dulce-amară de vara de acum 40 de ani. Cu nostalgie amară pentru că și azi țin minte de sperietura și frica pe care au trăit-o, că și-ar putea pierde toată averea. Și cu nostalgie dulce, pentru că au cunoscut oameni de treabă în gazdele lor, cu care au legat prietenii de durată. Însă au fost câțiva, puțini, care nici azi nu vor să vorbească despre acele vremuri grele. Motivul doar ei îl știu...

Anca Butar-Ana Cioca
(Vezi și pagina a 12-a)

Imagini de la inundațiile din 1970

Potopul din 1970

Inundațiile din anul 1970 au fost printre cele mai grave din istoria Ungariei, dar și a României. Cei care au supraviețuit dezastrului au mărturie cutremurătoare.

La începutul lunii mai 1970, în câteva zile, a curs pe pământ apă cât într-o lună. După încetarea ploilor, râurile deveniseră râuri de cadavre umane și animalice. Apa nu ierta nimic, nu era interesată de truda, sudoarea cu care păgubiții și-au construit casele sau și-au lucrat pământurile. Apa din râuri acop-

rea pământurile și casele, iar apa sărată a lacrimilor acoperea obrajii celor care au rămas fără nimic.

De câteva zile, la exact 40 de ani de la acele evenimente triste, parcă istoria s-ar repeta, acum cele mai afectate zone fiind în nord-estul Ungariei.

Pentru a ne aduce aminte și a nu uita că dezastrele naturii oricând pot da peste noi, reluăm două articole publicate în 1970, în „Foaia Noastră”.

Cronica evacuării și a celor șase zile

La Micherechi a fost pericol de inundație

Simbătă, la 13 iunie, când m-am clădit stăutul popular. Ordinul dus la sfatul popular și la sediul cooperativei agricole de producție cu scopul de a vorbi cu conducătorii satului despre muncile de primăvară și despre problemele lor de toate zilele — pretutindeni am găsit fețe îngrijorate.

În cursul zilei acesteia micherechenii priveau cu compătimire la locuitorii din Újszalota, care după ordinul de evacuare și-au părăsit satul, trecând prin Micherechi; unii și-au legat vitele de căruțe, în urma cărora vedeam femeii lacrimând și bărbați posomoriți. Micherechenii în cursul zilei și-au păstrat liniștea, le-a dat curaj așezarea satului, deoarece este situat la un nivel mai înalt decât celelalte localități din împrejurime. La sfat, datorită acestui motiv, sesizez speranțe și încredere. Între timp însă mulți sătenii își port pilotele și îmbrăcămintele mai prețioase în pod. Pretutindeni sînt deschise radiourile, ale căror știri răsună în tot satul. Pe străzi văd mai multe grupuri de țărani cooperatori care se sfătuiesc.

De fapt, toată lumea se pregătește pentru sărbătorirea Rusaliilor din duminica următoare, în aer se răspîndește miros de plăcinte și prăjituri. Lumea așteaptă. Spre înserate străzile totuși devin pustii. Numai ici-colo mai vezi ferestre luminate. Nici ciinii nu latră. Dinspre Crișul Negru vin vești rele — „Crește apa” — spun cei care au fost cu motocicleta să constate care-i situația.

La ora 23 majoritatea satului doarme de-a binelea cînd auzim apelul lansat prin microfonul de la sfatul popular: toate vitele din sat trebuie adunate pe cîmpul din Șap, vor fi mîinate la Geszt. După câteva minute la microfon se anunță altceva. Copiii, bătrîni și femeile trebuie să părăsească satul cu vehiculele adunate în jurul

șat ar fi pierdut mult din greutate, iar porcii (mii de porci, grăsuți etc.) cum ar fi ajuns înapoi la gazdele lor?

Sînt multe de făcut: Gheorghe Hoțopan, Ioan Netea și toți conducătorii sînt mereu printre cei rămași acasă. Învățătorul Gheorghe Dulău niciodată n-a știut să dactilografieze așa de bine, ca și în orele acelea. La poștă, György Somogyi zi și noapte se află lângă telefon.

Totuși, după o liniște oarecare parcă mai auzim plîsetele din zori ale copiilor și ale femeilor, dar avem încredere în forța digurilor, în capacitatea de organizare a conducătorilor competenți și în brațele de muncă de pe digurile Crișurilor.

Hrănim și adăpăm toate vitele. Sîntem pușini și e mult, foarte mult de lucru. Chiar și palmele cele mai tari încep să se rănească. Dr. Károly Ferletyk, medicul satului a rămas cu noi — îl vedem mereu lângă noi. Toate medicamentele necesare în asemenea situație le-a dus sus la etajul unui al sediului cooperativei.

Luni auzim vești și mai bune, nivelul Crișurilor scade încotînuu, dar pe diguri lucrează mii de mii de oameni.

Gheorghe Ruja, care și-a menținut tot timpul optimismul, mă întreabă în glumă: mai e ceva în tur, fiindcă după ce trecuse pericolul mare conducerea a hotărât să suspende supravegherea din turn care a fost organizată de mine.

Băieții au părăsit turul, fiindcă trebuie să hrănim, să adăpăm animalele, miercuri culegem și castraveții din sere, facem tot ce trebuie și ne luptăm ca să nu dormim în picioare. Tinărul președinte la fel e nedormit, de altfel în zilele acestea soția sa a născut un băiețel — deci ferice în îngrijorarea pe care pină acum n-a cunoscut-o.

Marți și miercuri mulți locuitori se întorc în taină. În aceste două zile avem posibilitatea să vizităm populația micherecheană transportată la Aletea și Chitighaz. Gheorghe Hoțopan, Teodor Borszék, Gheorghe Ruja, Ioan Netea, Ioan Cosma (secretarul de partid al cooperativei agricole de producție), autorul acestor rînduri și încă cîțiva ne-am întreținut cîțiva timp la Aletea și Chitighaz.

Conducerea comunei Chitighaz și sătenii de acolo au făcut tot posibilul ca micherechenii să primească alimentația necesară și să fie cazați în condiții favorabile. Micherechenii au fost primiți cu căldură și prietenie de chitighăzeni. Micherechenii își exprimă mulțumirile și recunoștințele, confrăților din comuna Chitighaz.

Neliștea lor și emoțiile totuși nu s-au potolit.

Ooare ce va fi cu casele, vitele, serele, adică cu averea lor care a fost agonisită cu atîta trudă. În comuna Micherechi aproape fiecare casă e nouă, sătenii și-au ciștigat averea cu brațele lor în ultimii douăzeci de ani. N-au moștenit-o. Micherechiul n-a cunoscut niciodată o astfel de bunăstare care în zilele acestea era în pericol.

În cursul zilei de joi nivelul apelor a scăzut mult. Pericolul a trecut. Am reușit să culegem și trifundalele din sere. Pagubele satului sînt neînsemnate. Vineri dimineața a sosit trenul și autobuzele cu toată populația. Toți se îndreptau spre casele lor în liniște, fețele s-au înveselit după ce au intrat în curtea lor și au constatat că totul e în ordine.

Micherechi la 19 iunie 1970.

V. Roxin

SOLIDARITATE...

Eveniment neprevăzut

Aprovizionarea
evacuărilor

rea paturilor calde cu ajutorul foliilor, realizînd recolte timpurii de o calitate superioară, valorificîndu-le la prețuri corespunzătoare. Din toate acestea rezultă că deși faptul evacuării a cauzat disperarea celor siliți să-și părăsească domiciliul, totuși a avut și partea lui bună, care a compensat oarecum pe cei suferinzi.

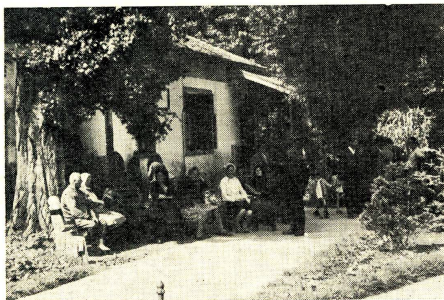
S-au născut
prieteni trairnice

În zorii zilei de 14 iunie locuitorii comunei Chitighaz au fost treziți de huruitul și zgomotele autocamionelor și autobuzelor care transportau populația comunei Micherechi evacuată din cauza primejdiei de inundații, care amenința dinspre cele două Crișuri, Alb și Negru. Sute de familii, adică întreaga populație a comunei Micherechi, în special copii, femeii și oameni bătrîni au coborît din autobuze și au fost primiți de autoritățile comunei Chitighaz și de numeroase persoane, care aveau sarcina să se preocupe de cei evacuați.

În prima zi după evacuare, fiind duminică, gazdele s-au îngrijit de alimentarea celor găzduiți, iar a doua zi, adică de luni începînd, alimentarea celor evacuați s-a făcut într-un mod organizat și astfel, zilnic au primit de cite trei-patru ori mîncare caldă.

Aici trebuie să remarc ajutorul material pe care l-a dat statul și comuna pentru aprovizionarea cu cele necesare celor ajunși la o strînsoare.

Pe străzile comunei Chitighaz, timp de o săptămînă cît a durat această evacuare, era un du-te-vino neîntreprerut.

Cîteva familii dintre cele cîteva sute evacuate și transportate la școala de mecanici agricoli din Chitighaz sînd de vorbă cu locuitorii.

Primirea și cazarea
sinistraților

Cazarea și repartizarea sinistraților s-a făcut în cea mai perfectă ordine, iar populația comunei Chitighaz i-a primit cu dragoste, căldură și omenie. Felul cum s-au comportat gazdele primitoare în întreaga populație față de cei ajunși în această situație gravă, a alinat întrucîtva suferințele și a risipit gîndurile celor puși pe drumuri de calamitățile acestei primăveri, mîrîndu-le încrederea într-un desnodămint fără catastrofă și în reînnoirea cit mai grabnică la căminul lor părăsit atît de neașteptat.

Între locuitorii celor două comune românești, în decursul celor 6 zile cît au trăit alături, au avut loc multe convorbiri cu caracter familial, dar mai ales pe teme din domeniul agriculturii. În cadrul schimbului de păreri au avut ocazia să învețe unii de la alții multe lucruri folositoare cu caracter practic. Astfel micherechenii au avut ocazie să cunoască gospodăriile bine întreținute ale locuitorilor din Chitighaz, locuințele lor moderne, înzestrate cu toate aparatele tehnice moderne, iar localnicii au cunoscut felul de grădînit al micherechenilor, cu folosi-

Copii micherecheni supravegheați de sora de ocrotire din Micherechi.

„La neceaz se cunoaște prietenul” zice proverbul din bătrîni, și acest fapt s-a dovedit a fi adevărat. Dragostea cu care au fost primiți în comuna Chitighaz locuitorii comunei Micherechi, grija pe care le-au purtat zi de zi gazdele, a dat naștere unei prietenii adînci.

În ziua de 31 iunie, tot în zori de zi, s-a dat semnalul plecării acasă a celor evacuați cu o săptămînă înainte. În mod organizat, aproape pe nesimțit, așa cum au sosit, micherechenii și-au luat rămas bun de la gazdele lor din Chitighaz, mulțumindu-le pentru dragostea cu care au fost primiți acum o săptămînă și pentru grija pe care le-au purtat tot timpul cît au fost găzduiți. Apoi, convoiul de autobuze a plecat spre Micherechi, ducînd acasă pe cei evacuați.

Impresii

Plecînd micherechenii, parcă au lăsat un gol și citeva zile îi mai căutam din ochi, atît de mult ne-am obișnuit cu ei.

Viața și-a luat ritmul ei normal și la Chitighaz. Au reînceput muncile cîmpului care ne stagnă citeva zile din cauza stării de veghe cauzată de pericolul care ne amenința dinspre Crișuri. Din cele aflate de la cunoștinții mei din Chitighaz, am constatat cu satisfacție, că populația românească din Micherechi a lăsat în comuna noastră o impresie cit se poate de bună, exprimată prin cuvinte ca: „sînt oameni pașnici, blînzi, buni gospodari și oameni de inimă”.

S-au consolidat sufleteste locuitorii a două comune românești din județul Bichiș, datorită grijii și ajutorului reciproc.

Marius Turcu

↑ Articol din Foaia Noastră, 1 august 1970

⇒ Articol din Foaia Noastră, 15 iulie 1970

În paginile 3 și 11 puteți citi amintirile celor de azi, despre inundațiile din 1970

Cele mai trăsnete lucruri vândute pe Internet

De la rochia de mireasă a fostei neveste și până la avioane ori cranii de animale, imaginația sau mai cu seamă spiritul întreprinzător al internautilor nu are limite, atunci când vine vorba despre comerțul online.

În ultimii ani, Internetul s-a transformat într-un adevărat magazin universal. Dacă până nu demult să cumperi online o stea de pe cer părea o extravagantă, acum nu ne mai miră nimic. Se fac afaceri cu orice și nu este o exagerare. Citește lista de mai jos și îți vei da seama că așa este!

Avion MIG 21

Avionul în sine nu are nimic curios, însă ciudat este că a fost vândut pe Internet. Prototipul MIG 21 a zburat pentru prima dată în 1956, iar avionul a început să fie folosit de armata sovietică în 1959. MIG 21 a fost întâiul avion capabil să depășească de două ori viteza sunetului și a avut cea mai mare producție în masa de la cel de-

al Doilea Război Mondial încoace. Modelul a zburat ultima dată în 1995, iar cu 11 ani mai târziu a fost vândut pe eBay contra sumei de 25.000 de dolari. Zhang Cheng, fericitul proprietar, un om de afaceri chinez, l-a cumpărat pentru... a-și decora biroul.

E-mail Yahoo

Deși această practică nu este acceptată de regulamentul Yahoo, cineva s-a gândit ca un nume inspirat îi va aduce un profit frumușel. Și nu s-a înșelat: unlocked_apple_iphone_wholesale@yahoo.com s-a vândut cu 610 dolari, adică vreo 2.100 de lei, cât costă un Apple iPhone real, de 16GB.

Cranii de urs

16.500 de dolari. Atât costă o fosilă descoperită într-o peșteră din Carpați și scoasă la vânzare de un membru eBay. Este vorba despre un craniu gigantic de urs. Potrivit proprietarului, animalul cântărea aproape o tonă și a viețuit

în epoca glaciară a Pleistocenului, acum circa 42.000-100.000 ani, în Munții Carpați.

Rochia de mireasă a fostei soții

În 2004, un bărbat din Seattle s-a îmbrăcat cu rochia de mireasă a fostei soții, s-a fotografiat în ea și a scos-o la vânzare, cu câteva sute de dolari. Rezultatul? A primit pe rochie câteva mii de dolari și, mai mult decât atât, a fost asaltat de domnișoare cu cereri în căsătorie.

O parte din salariu pe tot restul vieții

Disperat că nu are bani să-și plătească facultatea, americanul Ron Steen a oferit 2% din suma câștigată la orice job viitor celui care îi plătea în acel moment cel puțin 100.000 de dolari. A ținut să specifice că este „un băiat bun” și că nu are probleme cu drogurile sau cu alcoolul. De asemenea, Steen a scris în prezentare că vrea să câștige pe tot parcursul vieții nu mai puțin de 30 de milioane de dolari, precizând că atunci când își va îndeplini obiectivul, cel care l-a ajutat va fi câștigat de șase ori suma investită în el. Tânărul s-a protejat de eventuale neînțelegeri, arătând că în cele două procente nu intră și moștenirile.

Virginitate de vânzare

Și că tot suntem la capitolul bani pentru facultate, Alina Percea, o tânără

din Caracal, și-a scos virginitatea la licitație pentru 1 euro, în acest scop. Fata spera că va ajunge la suma de 40.000 de euro. Din păcate pentru ea, cea mai generoasă dintre cele peste 3 milioane de oferte a fost de 10.500 de euro și a venit din partea unui om de afaceri italian, în vârstă de 45 de ani. Tranzacția s-a efectuat în Germania, țara în care prostituția este legală.

Open Office pe bani

Vă vine sau nu să credeți, există oameni care au dat bani pe programul Open Office, pe eBay. Licitația a pornit de la 3,95 dolari, au fost 25 de doritori, iar prețul final s-a oprit la 61 de dolari. Mai ieftin decât Microsoft Office și atunci de ce ne mirăm? Pentru că Open Office este un program gratuit, așa că e greu de înțeles de ce l-ar cumpăra cineva.

Zgomotul vuvuzelelor înnebunește lumea

Deși Cupa Mondială a început de doar o săptămână bună, soundtrackul său neoficial, zumzetul vuvuzelei, deja a dus la disperare numeroși fani. Acum însă un inginer de sunet pretinde că a găsit un antidot hi-tech la trompetele din plastic ce a atras plângeri din partea spectatorilor, jucătorilor și telespectatorilor. Pentru 4 euro, fanii de acasă pot descărca un clip audio de 45 de minute despre care se susține că poate anula tradiționalul sunet sud african în timpul transmisiilor tv. Filtrul „anti-vuvuzela” este bazat pe o tehnică numită control activ al zgomotului, folosită la scară largă în industria muzicală.

Deși experții și-au exprimat scepticismul în legătură cu metoda, numărul de

descărcări a demonstrat că fanii sunt disperați să urmărească în liniște meciurile de la Cupa Mondială. Comitetul de organizare al competiției a respins cererile ca instrumentele să fie interzise de la viitoarele meciuri. Filtrul anti-vuvuzela este creat de Clemence Schlieweis, inginer de sunet. El a preluat sunetele vuvuzela de la un meci și a creat o undă sonoră inversă, cu aceeași amplitudine ca originalul, dar maximele inversate. Dacă fișierul MP3 este ascultat pe computer plasat lângă televizor în timpul meciului, Schlieweis susține că cele două sunete se vor anula reciproc. Cercetătorii avertizează însă că deși teoria anulării sunetului este solidă, aceasta s-ar putea dovedi ineficientă în practică, înformează Antena3.ro.

Holender la Budapesta?

Timișoreanul Ioan Holender, care a ocupat timp de 18 ani funcția de director al Operei de Stat din Viena, ar putea să își continue cariera în funcția de director artistic al Operei din Budapesta, a anunțat, vineri, cotidianul austriac Österreich, citând „surse anonime de rang înalt”, informează agenția Mediafax. Intervievat de agenția de presă APA, Ioan Holender, originar din România, a declarat în mod laconic că „nimic nu a fost concretizat deocamdată”. Potrivit presei internaționale, din toamna lui 2010, Holender va fi consilier al Metropolitan Opera din New York și al Operei din Tokio.

Născut în 1935, la Timișoara, Ioan Holender a studiat ingineria mecanică la universitatea din acest oraș. După ce a emigrat cu familia în Austria, a intenționat

să-și continue studiile în acest domeniu, dar a devenit interesat de muzică. După studiile în domeniul muzical a lucrat ca bariton și interpret de concerte la Klagenfurt Stadttheater. În 1966, a început să lucreze la agenția de teatru Starka, pe care ulterior a preluat-o și a dezvoltat-o. În 1988, a fost numit secretar general al Operei din Viena, numire care a stârnit controverse din cauza conflictelor de interese presupuse de această funcție și asocierea sa cu agenția de teatru. În cele din urmă, Holender s-a disociat de Starka. În aprilie 1992, Holender a devenit directorul Operei din Viena. El a administrat și Vienna Volksoper timp de patru ani simultan. Holender a avut cel mai lung mandat de director al Operei din Viena.

A.C.

6	1	9	2	5	8	7	4	3	
2	3	7	9	6	4	8	1	5	
4	5	8	1	7	3	2	9	6	
3	4	6	7	8	1	5	2	9	
9	8	2	6	4	5	1	3	7	
5	7	1	3	2	9	4	6	8	
1	2	3	8	9	7	6	5	4	
7	9	4	5	1	6	3	8	2	
8	6	5	4	3	2	9	7	1	

Curiozități la Cupa Mondială

Cupa Mondială de Fotbal este, după Jocurile Olimpice, cel mai important eveniment sportiv de pe planetă. Însă nu doar golurile și victoriile generează interes, ci și alte evenimente petrecute la edițiile turneului final. Agenția Mediafax a întocmit o selecție de la CM din ultimii 80 ani, dintre care vă prezentăm, în primul rând, curiozitățile referitoare la români și unguri.

1930 (Uruguay): Românul Steiner a fost primul accidentat în vremea când nu se permiteau înlocuirile ♦ Unica ediție în care nu au fost remize ♦ Cea mai mică audiență: 300 de fani la meciul România-Peru ♦ Regele român Carol II a fost selecționerul României

1934 (Italia): La finală, aproape toți cei 45 de mii de spectatori erau fasciști, susținându-l neîncetat pe Mussolini ♦ Italia a învins SUA, scor 7-1, dar toate golurile au fost ale italieților, deoarece Aldo Donelli era un imigrant italian la New York.

1938 (Franța): Portarii au folosit pentru prima oară șepci și genunchiere ♦ Golul suedezilor la meciul cu Ungaria a avut loc în secunda 36 și a fost singurul șut pe poartă în acel meci

1950 (Brazilia): Indienii au lipsit deoarece FIFA nu și-a dat acordul să joace desculți ca în țara lor ♦ Pe tricouri au apărut pentru prima oară numerele jucătorilor

1954 (Elveția): Marea vedetă a fost ungurul Puskás Ferenc, căpitanul echipei și colonel în armată ♦ Meciul Iugoslavia-

Franța, primul transmis la TV în toată Europa ♦ A avut loc meciul cu cel mai mare număr de goluri din istoria CM: Austria-Elveția 7-5

1962 (Chile): Echipa spaniolă a fost numită «ONU» pentru că avea jucători de naționalități diferite: Santamaría (uruguayan), Di Estéfano (argentinian), Martínez (paraguayan) și Puskás (ungur) ♦ Cea mai violentă ediție a CM; cu 91 de jucători accidentați, inclusiv picioare rupte

1966 (Anglia): Învingând de Coreea, Italia s-a scuzat spunând că asiaticii au schimbat jucătorii la pauză, profitând de faptul că seamănă între ei

1970 (Mexic): S-au introdus cartonașele galbene și roșii, dar nu au fost eliminări ♦ Primul turneu transmis în lume la TV, color ♦ Pele, singurul ce a câștigat trei din cele patru ediții ale CM la care a participat

1982 (Spania): Cea mai mare diferență de goluri la un meci: Ungaria-El Salvador 10-1 ♦ Ungurul Kiss László, singurul jucător venit din postura de rezervă ce a marcat de trei ori într-un meci

1986 (Mexic): Pentru prima oară publicul a făcut celebre „valuri” în tribune ♦ Maradona a dat un gol de vis Angliei și un al doilea cu mâna

1990 (Italia): Ultimul mondial pentru mai multe națiuni care apoi s-au dezintegrat, cum ar fi Germania Federală, Iugoslavia și Cehoslovacia ♦ Portarul italian Walter Zenga nu a primit gol în 517 minute la acest turneu ♦ S-au marcat doar 115 goluri, cu o medie de 2,21 pe joc, cea mai mică din istoria competiției

1994 (SUA): Pentru prima oară o finală s-a încheiat 0-0 și a fost decisă la loviturile de departajare

1998 (Franța): Cifra record de cartonașe roșii: 22 ♦ O mare echipă a Franței, cu Zidane în frunte, a învins Brazilia, scor 3-0, în finală ♦ Croația a surprins ocupând locul trei la prima participare a sa ca țară independentă

2002 (Coreea de Sud și Japonia): Singurul turneu cu echipe din America de Nord, America de Sud, Europa, Asia și Africa în sferturi ♦ Sârbul Bora Milutinović s-a aflat la al cincilea mondial consecutiv, mereu ca selecționer al altei echipe

2006 (Germania): Cei 23 de jucători de la Coasta de Fildeș jucau la echipe din străinătate ♦ Ecuadorianul Lara, cel mai scund jucător (1,62 m) iar cehul Koller cel mai înalt (2,02 m) și cu cele mai multe kilograme (100 kg)

Imagine de la concursul din decembrie 2009

Cupa de Șah „Foaia românească” 3 iulie 2010

În perioada sărbătorilor de iarnă a fost organizată prima ediție a Cupei de Șah „Alexandru Hoțopan”. Văzând câți iubitori ai acestui sport sunt și printre români, ne-am gândit ca să organizăm și o alta cupă de șah, la care poate să se înscrie oricine, indiferent de naționalitate, cetățenie, vârstă.

CONDIȚIILE COMPEȚIȚIEI

1. La competiție are dreptul să participe oricine indiferent de cetățenie, naționalitate, vârstă sau rezultatele de până acum în șah.

2. Cotizație de înscriere: adulți: 1000 Ft/persoană, elevi: 500 Ft/persoană.

3. Categoriile: „A” actualii profesioniști, „B” foștii profesioniști, „C” amatori

4. Competiția se va desfășura în sistemul RAPID (30-30 minute) și ELVEȚIAN.

Premiile: I. cupă + diplomă + cadou,
II. diplomă + cadou
III. diplomă + cadou

Locul și adresa: 5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8, Redacția „Foaia românească”

Programul competiției: 08.00-09.00 sosire, înscriere, tragerea la sorți, de la ora 09.00 – concursul și pe urmă aprecierea concurenților

BILET DE ÎNSCRIERE la Cupa de Șah „Foaia românească” 3 iulie 2010

Numele:
Categoriile la care doresc să particip (A B sau C):
Data de naștere:
Adresa:
Tel:
E-mail:

.....
semnătura

Rugăm fiecare concurent ca să ne retrimită biletul de înscriere și cotizația pe adresa redacției, până în data de 28 iunie!

Campionat de volei la Micherechi

Din toamna anului trecut, în fiecare vineri și sâmbătă, un grup de adulți din Micherechi se adună și joacă volei pe terenul de sport al școlii generale. Jucătorii

au vârste cuprinse între 20-50 de ani și fac sport din plăcerea de a face cât mai multă mișcare. După nenumărate antrenamente la care se întâlnesc din

luna noiembrie a anului trecut, recent au hotărât să-și încerce talentul la joc într-o competiție de volei. Fiind în număr de peste 30 de jucători, s-au organizat în 5 echipe care au jucat între ele, până ce una dintre acestea a ieșit câștigătoare. Competiția sportivă s-a încheiat cu o masă prietenească, ne-a informat profesoara Tünde Cefan Cora, o pasionată a voleiului. Aceasta a mai menționat că sunt așteptați la jocurile de volei și alți doritori de a face mișcare și a petrece o după-masă plăcută între prieteni.

A.B.

TVR 1

Luni 28 iunie

6.00 Telegiurnal 7.00 Trezirea la apel! 8.00 Fotbal (R) 10.35 Serial. Don Juan îndrăgostit 11.45 Serial. Secretele de la palat 13.00 Telegiurnal 13.45 Pur și simplu delicios 14.35 Emisiune în limba maghiară 15.50 Fotbal. Optimi de finală 17.50 Serial. Secretele de la palat 19.00 Telegiurnal 20.20 Fotbal. Optimi de finală.

Mărti 29 iunie

6.00 Telegiurnal 6.30 La prima oră 7.00 Trezirea la apel! 8.00 Fotbal (R) 10.30 Serial. Don Juan îndrăgostit 11.35 Serial. Secretele de la palat (R) 13.00 Telegiurnal 13.45 Pur și simplu delicios 14.35 Emisiune în limba maghiară 16.00 Fotbal. Optimi de finală 17.50 Serial. Secretele de la palat 19.00 Telegiurnal 20.20 Fotbal. Optimi de finală.

Miercuri 30 iunie

6.00 Telegiurnal 7.00 Trezirea la apel! 8.00 Fotbal (R) 10.35 Serial. Don Juan îndrăgostit 11.35 Serial. Secretele de la palat 13.00 Telegiurnal 13.45 Pur și simplu delicios 16.00 Serial. Mica Dorrit 17.00 Eu, tu, noi 17.15 Rețetă pentru siluetă 17.50 Serial. Secretele de la palat 19.00 Telegiurnal 20.30 Concert Latin Grammy Awards 22.00 Iubiri dincolo de ecran.

Joi 1 iulie

6.00 Telegiurnal 7.00 Trezirea la apel! 8.00 Fotbal (R) 8.10 Film. Margaret 10.35 Serial. Don Juan îndrăgostit 11.35 Serial. Giuvaierul palatului 13.00 Telegiurnal 13.25 Pur și simplu delicios 14.35 Emisiune în limba germană 16.00 Serial. Mica Dorrit 17.50 Serial. Secretele de la palat 19.00 Telegiurnal 20.00 Info Fotbal. 21.00 Elizabeth Taylor: cealaltă Elisabetă a Angliei 22.00 Serial. Dr. House.

Vineri 2 iulie

6.00 Telegiurnal 7.00 Trezirea la apel! 8.10 Film. Un spion și jumătate 9.40 Amintiri din istorie 10.35 Serial. Dovadă de iubire 11.35 Serial. Secretele de la palat 13.00 Telegiurnal 13.25 Pur și simplu delicios 14.00 Tribuna partidelor parlamentare 15.00 Vizor moden 15.50 Fotbal. Sferturi de finală 17.50 Serial. Secretele de la palat 19.00 Telegiurnal 20.20 Fotbal. Sferturi de finală.

Tudor Furdul prezintă la „Telegiurnalul”

Sâmbătă 3 iulie

6.00 Pro patria 6.25 Cântecul amintirii... amintirile cântecului (R) 7.00 Desene animate 8.00 Fotbal (R) 10.30 Serial. Hannah Montana 11.00 Vezi România 12.00 Europa ne privește 13.00 Telegiurnal 13.20 Călător pe viață (R) 13.45 Ne vedem la TVR 16.00 Fotbal. Sferturi de finală 18.00 Tezaur folcloric 19.00 Telegiurnal 20.20 Fotbal: Optimi de finală.

Duminică 4 iulie

6.00 Universul credinței 7.00 Desene animate 8.00 Fotbal (R) 10.35 Viața satului 12.00 Agenda politică 13.00 Telegiurnal 13.20 Călător pe viață (R) 15.00 High profile 16.00 Supermarket de divertisment 17.00 Telegiurnal 18.40 Înainte și după 19.00 Telegiurnal 20.00 Fotbal. 20.20 Film. Diamantul pierdut 22.10 Concert American Music Awards.

TVR 2

Luni 28 iunie

6.00 Serial. Altă viață! 7.35 Atenție, se cântă (R) 9.20 **Întâlnire pe 2** 10.30 Telegiurnal 10.50 Fotbal 13.30 e Forum 14.00 Împună în Europa 15.00 Serial. Altă viață! (R) 16.00 Serial. Povești din Paris 17.15 Orașele lumii 18.00 Fotbal. Optimi de finală 20.00 Arena leilor 21.00 Ora de știri 22.30 Serial. Atmosferă fierbinte.

Cosmina Pasarin, moderatoarea emisiunii „Întâlnire pe 2”

Mărti 29 iunie

6.00 Serial: Altă viață! (R) 7.30 Orașele lumii (R) 8.00 Serial. Povești din Paris 9.00 Telegiurnal 9.20 Întâlnire pe 2 10.30 Telegiurnal 10.50 Fotbal 13.30 Tribuna partidelor parlamentare 14.00 Împună în Europa 15.00 Serial. Altă viață! 16.00 Serial. Povești din Paris 17.15 Orașele lumii. Documentar 18.00 Fotbal. Optimi de finală 20.00 D'ale lui Mitică 21.00 Ora de știri 22.10 Film. Hercule.

Miercuri 30 iunie

6.00 Serial. Altă viață! 7.30 Orașele lumii (R) 8.00 Serial. Povești din Paris 9.20 Întâlnire pe 2. 10.30 Telegiurnal 10.50 Fotbal 14.00 Împună în Europa 15.00 Serial. Altă viață! (R) 16.00 Serial. Povești din Paris 17.15 Orașele lumii. Documentar 18.00 Fotbal. Optimi de finală 20.00 Bazar 20.30 Bugetul meu 21.00 Ora de știri 22.10 Film. Patru femei și un mort.

Joi 1 iulie

6.00 Serial. Altă viață! 7.30 Orașele lumii (R) 8.00 Serial. Povești din Paris 9.00 Telegiurnal 9.20 Întâlnire pe 2 10.30 Telegiurnal 10.50 Împună în Europa (R) 11.45 Cetera și glasul meu 13.30 Tribuna partidelor parlamentare 14.00 Împună în Europa! 15.00 Serial. Altă viață! 16.00 Serial. Povești din Paris 17.15 Orașele lumii. Documentar 18.00 Volei: Bulgaria-România 19.30 Opera prima 20.00 Imaginea succesului 21.00 Ora de știri 22.10 Film. Culoarea ambrei.

Vineri 2 iulie

6.00 Serial. Altă viață! 7.30 Orașele lumii (R) 8.00 Serial. Povești din Paris 9.00 Telegiurnal 9.20 Întâlnire pe 2. 10.30 Telegiurnal 10.50 Fotbal 13.30 Utopia 14.00 Împună în Europa! 15.00 Serial. Altă viață! (R) 16.00 Serial. Povești din Paris 17.15 Orașele lumii 18.00 Volei: Bulgaria-România 19.30 Pescar hoinar 20.00 Vrajitorii lui Jamie Oliver 21.00 Ora de știri 22.00 Pe Amazon, cu Bruce Parry.

Sâmbătă 3 iulie

6.00 Popasuri folclorice (R) 7.30 Între cer și pământ 8.00 Atenție...copii 8.30 Liber pe contrasens 10.00 Bugetul meu (R) 10.30 Fotbal 12.25 Atenție, se cântă! 15.00 Lumea de aproape 15.30 Imaginea succesului (R) 16.00 Tennis masculin 18.00 Cu toate pânzele sus 18.30 Serial. Toate pânzele sus 20.00 Serial. Polițist prin timp 21.00 Ora de știri 22.10 Film. Cavalierul de onoare.

Duminică 4 iulie

6.00 Cetera și glasul meu (R) 7.30 Dincolo de hartă (R) 8.00 Motomagia 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.35 Fotbal 12.35 Film. Scufița Roșie 14.15 Poate nu știai 15.00 Atlas 15.30 Chip și asemănare 16.00 Tennis masculin 18.00 Volei masculin 19.30 Tânăr, caut carieră (R) 20.00 Serial. Eureka 21.00 Ora de știri 22.10 Film. Muzica destinului.

O VOCE ROMÂNEASCĂ

Viața și tradițiile românilor din Ungaria

28 Iunie, LUNI (Anamaria Brad)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Montaj de muzică populară 17.55: Încheiere

29 Iunie, MĂRTI (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Reportaje, interviuri 17.30: „Din 4 colțuri ale lumii” 17.55: Încheiere

30 Iunie, MIERCURI (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri 17.10: Reportaje, interviuri 17.50: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

1 Iulie, JOI (Anamaria Brad)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Reportaje, interviuri 17.30: Nota săptămânii semnată de Edda Illyés 17.40: Revista presei 17.50: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

2 Iulie, VINERI (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Reportaje, interviuri 17.50: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

3 Iulie, SÂMBĂTĂ (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Programul bisericii ortodoxe și al adunărilor baptiste 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: „Pe undele Europei” – emisiune euroregională realizată de studiourile de radio din Timișoara și Seghedin 17.25: Stele de cinci stele – emisiune de muzică ușoară 17.55: Încheiere

4 Iulie, DUMINICĂ (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: „În lumea credinței” – emisiune religioasă 17.00: Sinteza știrilor săptămânii 17.10: Retrospectiva săptămânii (spicuri din interviurile și reportajele difuzate pe parcursul săptămânii) 17.55: Încheiere

(Nu răspundem pentru eventualele modificări în programele radio!)

Emisiunea radiofonică în limba română este difuzată zilnic între orele 16.00-18.00, pe undele medii cu frecvențele de 1188 kHz și 873 kHz.

Ecranul nostru

miercuri, 30 iunie 2010 (m1 ora 10.25)
Reluare: vineri, 2 iulie 2010 (m2 ora 9.55)

Programul prevăzut pentru săptămâna viitoare:

Emisiunea românească televizată va prezenta un nou fragment din întâlnirea, de la Seghedin, cu academicianul Marius Sala. De această dată veți putea face cunoștință cu câteva episoade interesante ale vieții sale, dar și cu amintirile legate de mari personalități ale lingvisticii românești.

Realizator: Ștefan Crâsta

ANUNȚURI

La mulți ani!

La 23 iunie, **Gheorghe Ruja** din Mice-rechi a împlinit venerabila vârstă de 70 de ani. Împună cu soția sa și-a crescut cei doi copii, pe **Anica** și **Gheorghe**, în cinste, credință și bunătate. Gheorghe Ruja se bucură de 4 nepoți (două fete și doi băieți). Familia îi dorește din suflet multă sănătate și La mulți ani!

Cazare ieftină la Centrul Cultural Românesc din Jula

Liceul „N. Bălcescu”, Școala Generală și Căminul de Elevi din Jula funcționează într-o clădire impozantă. Instituția oferă cazare la nivel superior.

În cadrul centrului dispunem de 5 camere de oaspeți cu câte 2 paturi și 5 camere cu câte 3 paturi. Acestea pot fi închiriate pe parcursul întregului an. Fiecare cameră are baie separată și un mic balcon.

Contacte și informații:

e-mail: romiskgyula@freemail.sulinet.hu
telefon: +36/30-692-7359

- De vânzare casă familiară în
- centrul comunei Chitighaz, str.
- Uttörő nr. 69, în apropierea
- școlii românești. Trei camere,
- încălzire cu convectoare (gaz)
- + șemineu, baie, WC separat,
- anexe, grădină îngrijită, su-
- prafață totală 1388 m². Preț
- 5,2 milioane Ft. Contact:
- +36-1/786-3698.

Apariția săptămânalului „Foaia românească” este finanțată de:
Fundația Publică „Pentru Minoritățile Naționale și Etnice din Ungaria”;
Departamentul pentru Relațiile cu Românii de Pretutindeni, din București;
Secretariatul de Stat pentru Politică Națională și Minoritară, din Budapesta

Jula

Bătania

Jula

Despărțiri de școală, după opt ani

Chitighaz

Chitighaz

Cenadul-Ungurese

Cenadul-Ungurese